

Справедливою є думка М. М. Пилинського, який зазначив, що незнання основ стилістики, специфіки кожного зі стилів, які мають свої закони і свої норми, найчастіше призводить до помилок і всяких непорозумінь. Не всі враховують, що мова науки, публіцистики або, скажімо, державного законодавства відрізняється не тільки використанням певного кола слів і фразеологічних зворотів, а й перевагою тих або інших граматичних форм, синтаксичних конструкцій і видів речення [8].

Отже, одним із найважливіших показників цивілізованості суспільства є мовленнєва культура. Майстерність володіння літературною мовою дає можливість досягати порозуміння у професійній діяльності, підтримувати на належному рівні психологічний контакт зі співрозмовниками.

Список використаних джерел

1. Пентиліук М. І., Маруніч І. І., Гайдаєнко І. В. Ділове спілкування та культура мовлення. Київ : Центр учбової літератури, 2010.
2. Єрмоленко С. Я. Культура мови. Українська мова : Енциклопедія. 2-ге вид. Київ : Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана. 2004.
3. Пасинок В. Г. Основи культури мовлення : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 184 с.
4. Гороховська Т. В. Формування культури професійного мовлення майбутніх працівників органів внутрішніх справ : автореф. дис... канд. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький, 2007. 20 с.
5. Короткова Ю. М. Поняття і структура культури мовлення юриста. URL: <file:///C:/Users/%D0%9F%D0%B0%D0%B2%D0%B5%D0%BB/Downloads/pp>
6. Красницька А. В. Юридичні документи : техніка складання, оформлення та редагування : Посібник. 2-е вид., доп. і переробл. Київ : Парламент. вид-во, 2006. 528 с.
7. Красницька А. В., Чулінда Л. І. Ділова українська мова. Курс лекцій. Київ, 2002. 107 с.
8. Пилинський М. М. Увага: в ефірі «Слово про слово». URL: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua>.

Совгір Варвара Петрівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ
*Науковий керівник: Красницька Анжела
Віталіївна*, доцент кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ТЕКСТІВ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО СТИЛЮ

Офіційно-діловий стиль реалізується в різних документах (міжнародних угодах, меморандумах, конвенціях, нормативно-правових актах, судових актах, клопотаннях, розпорядженнях, наказах, дорученнях, протоколах, заявах тощо) і служить для зв'язку органів влади з населенням. Він обслуговує сферу офіційних відносин, сферу права та державної політики. Офіційно-діловому стилю властивий імперативний характер.

Однією з найважливіших форм вираження права є юридичний текст. Право завжди прагне текстуальної форми, адже воля правотворця чи правозастосувача, фіксована в письмовій формі, описує матеріальну реальність, точно й чітко виражає правові приписи, передає безпосередній владний вплив на поведінку людини. Юридичним текстом є повідомлення, об'єктивоване у формі письмового документа, оброблене відповідно до типу цього документа, що складається з низки особливих єдностей, які сполучені між собою різними типами лексичного, граматичного, логічного й графічного зв'язку [1, с. 142]. На думку Л. В. Пономарьова, юридичний текст вицленюється з юридичного дискурсу, якщо не враховуються екстралінгвістичні фактори, і являє собою лінгвістичне утворення, що має визначену структуру, в якій відображено результати дискурсивного мислення, послідовність і зв'язність ідей. Поняття юридичний дискурс визначається через поняття тексту і комунікативної ситуації. Юридичний текст стосовно юридичного дискурсу розглядається як елементарна (базова) одиниця юридичного дискурсу, а дискурс в свою чергу – як цілісний текст або сукупність об'єднаних за будь-якими ознаками текстів [2].

Текст права (юридичний текст) як вища комунікативна одиниця відображає специфіку правової сфери та описує реальний світ і поведінку людей у ньому, характеризується змістовою й структурною завершеністю і певним ставленням автора до змісту висловленого. Юридичні тексти як структурні утворення становлять клас об'єднаних загальною комунікативною метою текстів, які використовуються в типових ситуаціях спілкування, мають однаково прагматичну установку та спільні лексичні й стилістичні риси. Юридичні тексти передають безпосередній владний вплив на поведінку людини, можуть